

EBA/GL/2023/02

2023 m. vasario 21 d.

Gairės (peržiūrėtos)

---

dėl įnašų į indėlių garantijų sistemas
apskaičiavimo metodų pagal Direktyvą
2014/49/ES, kuriomis panaikinamos ir
pakeičiamos Gairės EBA/GL/2015/10

1. Prievolės laikytis gairių ir apie tai pranešti

Šių gairių statusas

1. Šiame dokumente pateiktos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010¹ 16 straipsnį parengtos gairės. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos turi dėti visas pastangas siekdamos laikytis šių gairių.
2. Gairėse išdėstoma EBI nuomonė dėl tinkamos priežiūros praktikos Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje arba dėl to, kaip Sąjungos teisė turėtų būti taikoma tam tikroje srityje. Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 dalyje apibrėžtos kompetentingos institucijos, kurioms taikomos šios gairės, turėtų jų laikytis ir atitinkamai jas įtraukti į savo praktiką (pvz., iš dalies pakeisti savo teisinę sistemą arba priežiūros procesus), įskaitant tuos atvejus, kai gairės pirmiausia yra skiriamos įstaigoms.

Pranešimo reikalavimai

3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos ne vėliau kaip 11.09.2023 privalo EBI pranešti, ar jos laikosi arba ketina laikytis šių gairių, arba nurodyti nesilaikymo priežastis. Jeigu kompetentingos institucijos iki šio termino nepateiks jokie pranešimo, EBI laikys, kad jos gairių nesilaiko. Pranešimus reikėtų siųsti užpildžius EBI interneto svetainėje pateiktą formą su nuoroda „EBA/GL/2023/02“. Pranešimus turėtų teikti asmenys, turintys reikiamus įgaliojimus pranešti apie gairių laikymąsi savo kompetentingų institucijų vardu. Apie visus gairių laikymosi pasikeitimus taip pat būtina pranešti EBI.
4. Pagal 16 straipsnio 3 dalį pranešimai skelbiami EBI interneto svetainėje.

---

¹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

2. Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

Dalykas

- Šiomis gairėmis įgyvendinamas pagal Direktyvos 2014/49/ES² (toliau – IGSD) 13 straipsnio 3 dalį EBI suteiktas įgaliojimas parengti gaires, kuriose būtų nustatyti įnašų į IGS apskaičiavimo metodai.

Taikymo sritis

- Šios gairės taikomos rengiant įstaigų narių rizika pagrįstų įnašų į IGS apskaičiavimo metodus.
- Kompetentingos valdžios institucijos, bendradarbiaudamos su paskirtomis valdžios institucijomis, turėtų užtikrinti, kad IGS vadovautųsi šiomis gairėmis rengdamos savo įstaigų narių rizika pagrįstų įnašų apskaičiavimo metodus, ir vadovautis jomis tvirtindamos tuos apskaičiavimo metodus pagal IGSD 13 straipsnio 2 dalį.
- Jei už apskaičiavimo metodo rengimą ir (arba) taikymą atsako su paskirtomis valdžios institucijomis bendradarbiaujančios kompetentingos valdžios institucijos, jos turėtų taikyti šių gairių nuostatas.
- Šios gairės netaikomos trečiųjų šalių kredito įstaigų filialams. Vis dėlto kompetentingos valdžios institucijos, bendradarbiaudamos su paskirtomis valdžios institucijomis, gali nuspręsti šias gaires taikyti ir trečiųjų šalių filialams.

Kam skirtos šios gairės?

- Šios gairės skirtos indėlių garantijų sistemoms, kompetentingoms valdžios institucijoms ir paskirtoms valdžios institucijoms, apibrėžtoms IGSD 2 straipsnio 1 dalies 1, 17 ir 18 punktuose (ir nurodytoms Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 dalies i ir iv punktuose).

Sąvokų apibrėžtys

- Jeigu nenurodyta kitaip, IGSD vartojami ir apibrėžti terminai šiose gairėse turi tokią pačią reikšmę. Be to, šiose gairėse vartojamos šios sąvokos:

Apskaičiavimo metodas	metodas įstaigų narių įnašams į IGS apskaičiuoti.
IGS intervencija	bet kokia intervencija, kuriai IGS turi naudoti IGS lėšas vykdydama savo pareigą apsaugoti apdraustusius indėlius pagal IGSD 11 straipsnį. Tai, be

---

² 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (nauja redakcija) (OL L 173/149, 2014 6 12, p. 149).

	kita ko, lėšų grąžinimas indėlininkams po įstaigos narės žlugimo, IGS įnašas į pertvarkymo finansavimą, kapitalo injekcija, garantija arba sunkumų patiriančios arba žlungančios įstaigos įsipareigojimų perėmimas, siekiant užkirsti kelią jos žlugimui, arba alternatyvios priemonės, kuriomis siekiama išsaugoti indėlininkų prieigą prie apdraustųjų indėlių.
Įstaiga narė	kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ³ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, dalyvaujanti tam tikroje IGS.
Kiti turimi finansiniai ištekliai (kiti TFI)	kaip apibrėžta 2021 m. gruodžio 17 d. paskelbtose EBI gairėse dėl indėlių garantijų sistemų (IGS) turimų finansinių išteklių (TFI) apibrėžimo ir pranešimų teikimo (EBA/GL/2021/17).
Tinkami turimi finansiniai ištekliai (TTFI)	kaip apibrėžta 2021 m. gruodžio 17 d. paskelbtose EBI gairėse dėl indėlių garantijų sistemų (IGS) turimų finansinių išteklių (TFI) apibrėžimo ir pranešimų teikimo (EBA/GL/2021/17).
SREP	priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES ⁴ 97 straipsnyje ir patikslinta EBI gairėse dėl bendrųjų procedūrų ir metodikų, skirtų priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesui (SREP) ir priežiūriniam testavimui nepalankiausiomis sąlygomis pagal Direktyvą 2013/36/ES.

3. Įgyvendinimas

Taikymo data

12. Šios gairės taikomos nuo 2024 m. liepos 3 d. Subjektai, kuriems skirtos šios gairės, gali pradėti jas taikyti vietoje gairių EBA/GL/2015/10 anksčiau – nuo pasirinktos dienos po jų paskelbimo EBI interneto svetainėje visomis oficialiosiomis ES kalbomis dienos (gairių paskelbimo datos).

Panaikinimas

13. Gairės EBA/GL/2015/10 panaikinamos nuo pirmos šių gairių taikymo dienos. Gairių EBA/GL/2021/17 21 dalis panaikinama nuo pirmos šių gairių taikymo dienos⁵.

³ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁴ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB.

⁵ Gairių dėl indėlių garantijų sistemų (IGS) turimų finansinių išteklių (TFI) apibrėžimo ir pranešimų teikimo (EBA/GL/2021/17) 21 dalis panaikinta ir įrašyta į šių gairių 17 dalį.

4. Gairės dėl įnašų į indėlių garantijų sistemas apskaičiavimo metodų

4.1. Apskaičiavimo formulė

14. IGS turėtų apskaičiuoti įstaigos narės „i“ periodinius įnašus pagal šią formulę:

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

kur:

C_i	=	įstaigos narės „i“ periodinis įnašas
CR	=	įnašo norma (konkrečiu laikotarpiu vienoda visoms įstaigoms narėms)
ARW_i	=	įstaigos narės „i“ bendrasis rizikos koeficientas
CD_i	=	įstaigos narės „i“ apdraustieji indėliai
μ	=	koregavimo koeficientas (konkrečiu laikotarpiu vienodas visoms įstaigoms)
i	=	įstaiga narė „i“, nuo 1 iki „n“.

4.2. Įnašo norma (CR)

15. IGS įnašo normą turėtų nustatyti bent kartą per metus. Konkretaus laikotarpio CR turėtų būti:

$$CR = \frac{\text{periodinis tikslinis lygis}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. IGS turėtų nustatyti bent periodinį tikslinį lygį pagal toliau pateiktą formulę, kur vardiklis turi būti lygus bent 1:

(*minimalus*) periodinis tikslinis lygis =

$$\frac{\text{minimalus tikslinis lygis} - \text{tinkami turimi finansiniai ištekliai (TTFI)}}{\text{likęs laikotarpių skaičius, kol turi būti pasiektas minimalus tikslinis lygis pagal IGSD 10 straipsnio 2 dalį}}$$

17. Jeigu IGS turi neįvykdytą įsipareigojimą ir atsižvelgiant į 16 dalyje nustatytą minimalų reikalavimą, IGS turėtų nustatyti periodinį tikslinį lygį, kad surinktų pakankamą įnašų sumą ateičiai, kad turimų tinkamų finansinių išteklių (TTFI) ir kitų turimų finansinių išteklių (kiti TFI) lygis būtų pakankamas neįvykdytiems įsipareigojimams vykdyti, kai sueina jų terminas, taip pat

tiksliniam lygiui pasiekti iki IGSD 10 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino. Nustatydama periodinį tikslinį lygį, IGS turėtų užtikrinti, kad:

- a. numatomas įsipareigojimo vykdymas nesutrikdytų TTFI finansavimo, vykdomo pagal 16 straipsnį, ir
  - b. iki to laiko, kai vėl turi būti pasiektas tikslinis lygis pagal IGSD 10 straipsnio 2 dalį, numatomas įsipareigojimo vykdymas savaime nesumažintų indėlių garantijų sistemos TTFI iki žemesnio nei tikslinio lygio.
18. IGS gali nustatyti didesnį periodinį tikslinį lygį nei 17 dalyje nustatytas minimalus lygis, pavyzdžiui, atsižvelgdama į tikėtiną įstaigų narių bendrą apdraustųjų indėlių raidą.
  19. Atsižvelgdama į 17, 18 ir 19 dalis, IGS turėtų nustatyti, kad periodiniai įnašai IGS tiksliniam lygiui pasiekti būtų kuo tolygiau paskirstyti per visą laikotarpį.
  20. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, gali leisti IGS nustatyti mažesnį periodinį tikslinį lygį, nei reikalaujama pagal 17 dalį, jei ji padaro išvadą, kad mažesnio periodinio tikslinio lygio taikymas atitinka IGSD 10 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytas sąlygas ir dėl to IGS nepažeidžia reikalavimo pasiekti minimalų tikslinį lygį iki IGSD 10 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino. Leisdama IGS nustatyti mažesnį periodinį tikslinį lygį, kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, gali atsižvelgti į tikėtiną įstaigų narių bendrą apdraustųjų indėlių raidą.
  21. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, gali rekomenduoti IGS nustatyti didesnį periodinį tikslinį lygį, nei reikalaujama pagal 17 dalį, kai ji padaro išvadą, kad aukštesnio periodinio tikslinio lygio taikymas atitinka IGSD 10 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytas sąlygas, ir atsižvelgdama į tikėtiną įstaigų narių bendrą apdraustųjų indėlių raidą, numatomą nustačius didesnį periodinį tikslinį lygį.
  22. Jeigu IGS taiko specialiuosius *ex post* įnašus pagal IGSD 10 straipsnio 8 dalį, nustatydama CR ji turėtų taikyti šią formulę:

$$CR = \frac{\text{būtinai finansiniai ištekliai pagal IGSD 10 straipsnio (8 dalį)}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Apdraustieji indėliai (CD)

23. Jei atsižvelgdama į IGSD 7 straipsnio 3 dalį įstaiga narė tiksliai nenustato tikslios apdraustųjų indėlių sumos naudos gavėjų sąskaitose arba nustatytos didžiausios galimos apdraustųjų indėlių sumos tokiose sąskaitose, apskaičiuodama įnašus IGS turėtų daryti prielaidą, kad visos naudos gavėjų sąskaitose esančios lėšos yra apdraustos. Kai įstaiga narė nurodo tikslią apdraustųjų indėlių sumą tokiose sąskaitose arba nustatytą didžiausią galimą apdraustųjų indėlių sumą naudos gavėjų sąskaitose, IGS turėtų atsižvelgti į šiuos skaičius apskaičiuodama tos įstaigos

narės įnašus. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, turėtų nuspręsti, kokios informacijos reikia, kad būtų galima atsižvelgti į tikslią sumą arba nustatytą didžiausią galimą apdraustųjų indėlių sumą naudos gavėjo sąskaitoje. Bet kuriuo atveju IGS turėtų galėti nustatyti didžiausią galimą apdraustųjų indėlių sumą, jei ji turi informaciją apie asmenų, kurie turi absoliučią teisę į naudos gavėjo sąskaitoje esančias sumas, skaičių, tą skaičių padauginama iš IGSD 6 straipsnyje nustatytos draudimo sumos. Nustatydamą didžiausią galimą apdraustųjų indėlių sumą, IGS gali atsižvelgti į laikinai dideles sumas sąskaitoje.

24. Apskaičiuodama įnašus į DGS fondą, kitais atvejais, kai kyla abejonų dėl konkretaus indėlio atitikties reikalavimams ir draudimo, IGS turėtų daryti prielaidą, kad indėlis yra apdraustas. Apskaičiuodama įnašus į IGS fondą, IGS gali atsižvelgti į laikinai didelius likučius.

4.4. Koregavimo koeficientas (μ)

25. IGS turėtų apskaičiuoti koregavimo koeficientą μ pagal šią formulę:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Bendrojo rizikos koeficiento (ARW) apskaičiavimas

26. IGS turėtų nustatyti įstaigos narės „i“ ARW pagal tos įstaigos ARS.
27. IGS turėtų apskaičiuoti ARS susumuodama visų tos įstaigos narės individualių rodiklių rizikos vertes (IRS), padaugintas iš atitinkamų kiekvienos IRS rodiklių koeficientų (IW).
28. IGS turėtų apskaičiuoti IRS, remdamasi atitinkamais rizikos rodikliais.

(i) Rizikos kategorijos ir rizikos rodikliai

Rizikos kategorijos

29. IGS turėtų apskaičiuoti atskiros įstaigos narės ARW remdamasi rizikos rodikliais iš kiekvienos iš šių penkių rizikos kategorijų:
- Kapitalas: šie rodikliai turėtų atspindėti įstaigos nuostolių padengimo pajėgumą.
  - Likvidumas ir finansavimas: šie rodikliai turėtų atspindėti įstaigos gebėjimą vykdyti savo trumpalaikius ir ilgalaikius įsipareigojimus suėjus jų terminui, nedarant neigiamo poveikio savo finansinei būklei.

- c. Turto kokybė: šie rodikliai turėtų atspindėti tikimybę, kad įstaiga narė patirs kredito nuostolių.
- d. Verslo modelis ir valdymas: šie rodikliai turėtų atspindėti riziką, kylančią iš esamo įstaigos narės verslo modelio ir strateginių planų, įstaigos narės vidaus valdymo struktūros ir vidaus kontrolės priemonių kokybės.
- e. Galimi IGS nuostoliai: šie rodikliai turėtų atspindėti IGS nuostolius, kurie gali atsirasti dėl IGS intervencijos, kurių IGS greičiausiai nepavyks susigrąžinti.

Pagrindiniai rizikos rodikliai

- 30. Į apskaičiavimo metodą IGS turėtų įtraukti 1 lentelėje nurodytus rizikos rodiklius iš kiekvienos rizikos kategorijos. Išimties tvarka kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, tam tikros rūšies įstaigoms gali netaikyti arba leisti IGS netaikyti kurio nors pagrindinio rodiklio, jeigu to rodiklio nėra dėl tokių įstaigų teisinių ypatumų ar priežiūros tvarkos.
- 31. Jeigu kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, arba IGS tam tikros rūšies įstaigoms narėms netaiko pagrindinio rizikos rodiklio, jos turėtų stengtis rasti tinkamiausią rodiklį netaikomam rodikliui pakeisti. Jos turėtų užtikrinti, kad įstaigos IGS keliamą riziką atspindėtų kiti naudojami rodikliai. Jos taip pat turėtų atsižvelgti į poreikį užtikrinti vienodas sąlygas su kitomis įstaigomis narėmis, kurioms tas rodiklis yra taikomas.
- 32. IGS taikomas pagrindinis rodiklis turėtų būti kapitalo pakankamumo koeficientas arba bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas.

1 lentelė. Pagrindiniai rizikos rodikliai

Rodiklio pavadinimas	Formulė / aprašymas	Ženklas
1. Kapitalas		
1.1. Sverto koeficientas	Sverto koeficientas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnyje	(-) Didesnė vertė reiškia mažesnę riziką
1.2.a Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas (CET1 koeficientas)	CET1 koeficientas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 2 dalies a punkte	(-) Didesnė vertė reiškia mažesnę riziką
1.2.B Kapitalo pakankamumo koeficientas (CCR)	$\frac{\text{Faktinio CET1 koeficientas}}{\text{Būtinio CET1 koeficientas}}$ arba $\frac{\text{Faktinės nuosavos lėšos}}{\text{Būtinės nuosavos lėšos}}$ Kur: nuosavos lėšos – lėšos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 118 punkte; būtinai CET1 ir būtinai nuosavos lėšos – visi įstaigai taikomi CET1 ir nuosavų lėšų reikalavimai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, Direktyvos 2013/36/EU 104 straipsnio 1 dalies a punktą ir 128 straipsnio 6 dalį.	(-) Didesnė vertė reiškia mažesnę riziką
2. Likvidumas ir finansavimas		
2.1. Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis (LCR)	LCR, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnyje.	(-) Didesnė vertė reiškia mažesnę riziką
2.2. Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis (NSFR)	NSFR, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 428a–428az straipsniuose.	(-) Didesnė vertė reiškia mažesnę riziką
3. Turto kokybė		
3.1. Neveiksnių paskolų ir viso paskolų portfelio santykis (NPL rodiklis)	NPL rodiklis, kaip nurodyta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/451 11 straipsnio 2 dalies g punkto ii papunktyje ⁶ .	(+) Didesnė vertė reiškia didesnę riziką

⁶ 2020 m. gruodžio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/451, kuriuo nustatomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 taikymo įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo srityje techniniai įgyvendinimo standartai ir panaikinamas įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014.

4. Verslo modelis ir valdymas		
4.1. Bendros rizikos pozicijos sumos (TREA) / viso turto koeficientas	$\frac{\text{Bendra rizikos pozicijos suma (TREA)}}{\text{Visas turtas}}$ <p>Kur: bendra rizikos pozicijos suma, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje.</p> <p>IGS gali taikyti skirtingus kalibravimus įstaigoms narėms, taikančioms vidaus reitingais pagrįstą metodą arba standartizuotus pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodus.</p>	(+) Didesnė vertė reiškia didesnę riziką
4.2 Turto grąža (RoA)	$\frac{\text{Grynosios pajamos}}{\text{Visas turtas}}$ <p>IGS turėtų apskaičiuoti turto grąžą kaip bent 2 metų vidurkį, kad nebūtų įtraukti vienkartiniai įvykiai ir būtų išvengta įnašų procikliškumo.</p>	(-)/(+) Paprastai didesnė vertė reiškia mažesnę riziką, bet didelę riziką gali reikšti ir per didelės vertės
5. Galimi IGS nuostoliai		
5.1. Apdraustieji indėliai / nesuvaržytas turtas	$\frac{\text{Apdraustieji indėliai}}{\text{Nesuvaržytas turtas}}$ <p>Kur: nesuvaržytas turtas apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 411 straipsnio 5 dalyje.</p>	(+) Didesnė vertė reiškia didesnę riziką

Papildomi rizikos rodikliai

33. Be pagrindinių, IGS gali nustatyti ir įtraukti ir papildomus rizikos rodiklius, kurie yra svarbūs nustatant įstaigų narių rizikos profilių skirtumus.
34. Jei valstybė narė teisės aktuose nustatė apribojimus tam tikro subsektoriaus įstaigoms ir taip gerokai sumažino IGS intervencijos tikimybę, IGS gali sumažinti atitinkamo mažos rizikos sektoriaus įstaigų narių įnašus, kaip numatyta IGSD 13 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, įtraukdama papildomą rizikos rodiklį, su sąlyga, kad kompetentinga valdžios institucija ir paskirta valdžios institucija, pasikonsultavusios su IGS, kartu leido tai daryti remdamosi empiriniais duomenimis, rodančiais, kad šiuose mažos rizikos sektoriuose IGS intervencijas reikia taikyti gerokai rečiau nei kituose sektoriuose.
35. IGS gali sumažinti institucinei užtikrinimo sistemai (IUS) priklausančios įstaigos narės įnašus pagal IGSD 13 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, į apskaičiavimo metodą įtraukdama papildomą rizikos rodiklį. Narystės IUS rodiklis turėtų atspindėti papildomą mokumo ir likvidumo apsaugą, kurią IUS suteikia įstaigai narei. Tuo tikslu papildomu rizikos rodikliu turėtų būti matuojama IUS *ex ante* lėšų suma, kurią galima nedelsiant panaudoti ir rekapitalizavimo, ir likvidumo finansavimo tikslais. Tai taip pat gali apimti papildomus finansavimo įsipareigojimus, vykdomus pagal pareikalavimą ir užtikrintus IUS narių likvidumo rezervais. Kad

įvertintų, ar šios *ex ante* lėšos yra pakankamos ir tai įstaigai narei leistų suteikti pakankamą patikimą ir veiksmingą pagalbą, IGS turėtų jų dydį nustatyti pagal IUS narės įstaigos dydį.

Rizikos rodiklių reikalavimai

36. Į apskaičiavimo metodą IGS turėtų įtraukti gana platų rizikos šaltinių spektrą aprėpiančius rizikos rodiklius. Jeigu ir kai IGS nusprendžia taikyti papildomus rodiklius, tai gali būti (jais neapsiribojant) pinigų plovimo, prasto valdymo ar prastos vieno kliento peržiūros bylų kokybės rizikos rodikliai.
37. IGS rizikos rodiklius turėtų parinkti atsižvelgdama į geriausią rizikos valdymo patirtį ir galiojančius rizikos ribojimo reikalavimus.
38. IGS turėtų naudoti kiekvienai įstaigai narei atskirai apskaičiuotas rizikos rodiklių vertes.
39. Tačiau rizikos rodiklių vertę IGS turėtų apskaičiuoti konsoliduotu lygmeniu, jeigu valstybė narė įgyvendina Direktyvos 2014/49/ES 13 straipsnio 1 dalyje išdėstytą nuostatą leisti, kad centrinei įstaigai ir visoms centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamoms kredito įstaigoms, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, būtų bendrai taikomas rizikos koeficientas, konsoliduotai nustatytas tai centrinei įstaigai ir jos kontroliuojamoms įstaigoms.
40. Jeigu įstaigai narei individualiai leista nesilaikyti kapitalo ir (arba) likvidumo reikalavimų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7, 8 ar 21 straipsnį, atitinkamus kapitalo / likvidumo rodiklius IGS turėtų apskaičiuoti konsoliduotu arba iš dalies konsoliduotu lygmeniu.
41. Tam tikro laikotarpio rizikos rodiklių vertėms apskaičiuoti IGS turėtų naudoti:
  - a. pajamų ataskaitos pozicijoms – ataskaitinio laikotarpio pabaigos vertę;
  - b. balanso pozicijoms – ataskaitinio laikotarpio pabaigos vertės ir ankstesnio ataskaitinio laikotarpio pabaigos vertės vidurkį.

(ii) Rizikos rodiklių ir kategorijų koeficientai

42. IGS turėtų nustatyti visų įnašų apskaičiavimo metodo rizikos rodiklių koeficientus, kurių suma turi būti 100 %.
43. Nustatydama konkrečių rizikos rodiklių koeficientus, 2 lentelėje nurodytoms rizikos kategorijoms ir pagrindiniams rizikos rodikliams IGS turėtų priskirti bent mažiausius koeficientus.

2 lentelė. Mažiausi rizikos kategorijų ir pagrindinių rizikos rodiklių koeficientai

Rizikos kategorijos ir pagrindiniai rizikos rodikliai	Mažiausi koeficientai
1. Kapitalas	20 %

1.1. Sverto koeficientas	10 %
1.2. CET1 koeficientas arba CCR	10 %
2. Likvidumas ir finansavimas	15 %
2.1. LCR	5 %
2.2. NSFR	10 %
3. Turto kokybė	12,5 %
3.1. NPL rodiklis	12,5 %
4. Verslo modelis ir valdymas	15 %
4.1. TREA / visas turtas	5 %
4.2. RoA	10 %
5. Galimi IGS nuostoliai	12,5 %
5.1. Apdraustieji indėliai / nesuvaržytas turtas	12,5 %
Suma	75 %

44. Šiose gairėse nustatytų rizikos kategorijų ir pagrindinių rizikos rodiklių mažiausių koeficientų suma sudaro 75 % visų koeficientų. Likusius 25 % IGS turėtų paskirstyti 30 dalyje nustatytoms rizikos kategorijoms.
45. Likusius 25 % koeficientų IGS turėtų paskirstyti priskirdamos juos papildomiems rizikos rodikliams ir (arba) padidindamos mažiausius pagrindinių rizikos rodiklių koeficientus. Vieno rodiklio koeficientas neturėtų būti didesnis nei 25 %.
46. Jeigu pagrindinis rodiklis nenaudojamas, IGS likusiam tos pačios rizikos kategorijos pagrindiniam rodikliui turėtų priskirti visą mažiausią tos rizikos kategorijos koeficientą.
47. Jeigu kategorijoje yra tik vienas pagrindinis rodiklis ir jis nenaudojamas, IGS turėtų jį pakeisti pakaitiniu rodikliu, kurio koeficientas turėtų būti toks pat kaip pagrindinio rodiklio.
48. Kiekvienam rizikos rodikliui IGS turėtų priskirti vieną koeficientą ir taikyti tą patį koeficientą visoms įstaigoms narėms.

(iii) Individualūs rizikos rodikliai (IRS)

49. Kiekvienam rizikos rodikliui IGS turėtų priskirti individualią rizikos vertę (IRS) nuo 0 iki 100. 0 turėtų reikšti mažiausią, 100 – didžiausią riziką. Apskaičiuodama kiekvieną IRS, IGS gali taikyti „intervalų“ arba „slankiosios skalės“ metodą.
50. Kalibruodama ribas IGS turėtų vadovautis ekspertų vertinimu, tačiau bet kuriuo atveju ji turėtų laikytis šių minimalių ribų:
- jei taikant sverto koeficientą, pagrindinio 1 lygio nuosavo kapitalo koeficientą, padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį ir grynojo pastovaus finansavimo rodiklį įstaigos narės rodiklio vertė yra mažesnė už taikytiną minimalų teisės aktais nustatytą reikalavimą pagal

Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalį ir 412 ir 413 straipsnius, atitinkama IRS turėtų būti 100;

- b. jei taikant kapitalo pakankamumo koeficientą įstaigos narės rodiklio vertė mažesnė nei 100 %, atitinkama IRS turėtų būti 100;
- c. jei taikant bendros rizikos pozicijos sumos / viso turto koeficientą ir apdrausto turto / nesuvaržyto turto koeficientą įstaigos narės rodiklio vertė yra didesnė nei 100 %, atitinkama IRS turėtų būti 100.

„Intervalų“ metodas IRS nustatyti

- 51. Taikydama „intervalų“ metodą, IGS nustato rizikos klasių (intervalų) skaičių kiekvienam rizikos rodikliui – ne mažiau kaip du. Nustatydama intervalų skaičių IGS turėtų atsižvelgti į įstaigų narių keliamos rizikos lygius (pavyzdžiui, didelė, vidutinė, maža rizika), nustatomus pagal atitinkamą rizikos rodiklį.
- 52. Kiekviename rizikos rodiklio „j“ intervale IGS turėtų nustatyti viršutinę ir apatinę rizikos rodiklio vertės „A“ ribas, kad įstaigos, kurių rizikos lygis panašus, būtų tame pačiame intervale. Intervalų ribas IGS turėtų nustatyti santykiniu arba absoliučiu pagrindu:
  - a. santykiniu pagrindu IGS įstaigas nares turėtų paskirstyti lygiai tarp intervalų. Intervalų ribas IGS nustato po to, kai to paties intervalo įstaigų narių rizikos rodiklio vertės „A“ jau yra nustatytos;
  - b. absoliučiu pagrindu IGS intervalų ribas turėtų nustatyti taip, kad visos tarp nustatytų ribų esančios konkretaus rodiklio vertės „A“ atspindėtų panašaus lygio riziką ir kad visos įstaigos, keliančios panašaus lygio riziką, atsidurtų tame pačiame intervale.
- 53. IGS intervalų skaičių ir ribas turėtų nustatyti taip, kad įstaigos narės būtų pakankamai ir prasmingai diferencijuojamos. IGS neturėtų kalibruoti skaičiaus ir ribų taip, kad įstaigos narės, kurių rizikos lygiai pagal konkretų rizikos rodiklį iš esmės skiriasi, atsidurtų tame pačiame intervale.
- 54. IGS neturėtų nustatyti viršutinės didžiausio intervalo ribos ir apatinės mažiausio intervalo ribos.
- 55. Kiekvienam rizikos rodiklio intervalui IGS turėtų priskirti atitinkamą IRS. Rizikingiausio intervalo IRS turėtų būti 100, o mažiausios rizikos intervalo – 0. IGS gali nukrypti nuo šios taisyklės, kai rizikos rodiklis gali turėti tik dvi galimas vertes, kurių viena reiškia vidutinį rizikos lygį. Jeigu IGS nusprendžia pasinaudoti šia galimybe, vidutinės rizikos lygio intervalo IRS turėtų būti 50, o kito intervalo IRS turėtų būti 100 arba 0.

„Slankiosios skalės“ metodas IRS nustatyti

56. Taikydama šį metodą IGS kiekvienos įstaigos „i“ ir kiekvieno rizikos rodiklio „j“ IRS turėtų apskaičiuoti pagal rizikos rodiklio vertę „A“. IGS turėtų apibrėžti kiekvieno rodiklio viršutinę „a_j“ ir apatinę „b_j“ ribas. Jei rodiklio vertė yra tarp nustatytų ribų, IGS turėtų priskirti IRS vertę nuo 0 iki 100 pagal šias dvi formules:

- a. Jeigu didesnė rodiklio vertė nurodo didesnę riziką ir rodiklis viršija viršutinę ribą „a_j“, IGS nustatyta IRS turėtų būti 100. Panašiai, kai rodiklio vertė yra mažesnė už apatinę ribą „b_j“, IGS turėtų nustatyti, kad IRS bus 0. Atitinkama formulė yra:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{jei } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{jei } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{jei } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

kur j = rodiklis „j“, nuo 1 iki „m“.

- b. Atitinkamai, jeigu mažesnis rodiklis rodo didesnę riziką ir rodiklis yra žemiau apatinės ribos „b_j“, IGS turėtų nustatyti, kad IRS bus 100. Atitinkamai, kai rodiklio vertė viršija viršutinę ribą „a_j“, IGS turėtų nustatyti, kad IRS vertė bus 0. Atitinkama formulė yra:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{jei } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{jei } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{jei } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. IGS turėtų kalibruoti kiekvieno rizikos rodiklio viršutinę „a_j“ ir apatinę „b_j“ ribas taip, kad įstaigos narės būtų pakankamai ir prasmingai diferencijuojamos. IGS neturėtų kalibruoti viršutinės ir apatinės ribų taip, kad visos įstaigos narės, nepaisant reikšmingų tam tikros vertinamos srities rizikos rodiklių skirtumų, nuolat atsidurtų žemiau apatinės arba virš viršutinės ribos.

(iv) IRS sumavimas bendrajai rizikos vertei (ARS) apskaičiuoti

58. Kiekvieną įstaigos „i“ rizikos rodiklio „j“ IRS reikėtų dauginti iš rizikos IW, priskirtos konkrečiam rizikos rodikliui „j“. Tuomet įvertinta IRS turėtų būti sumuojama ARS apskaičiuoti pagal šią formulę:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

kur:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Bendrojo rizikos koeficiento (ARW) apskaičiavimas pagal ARS

59. IGS kiekvienai ARS turėtų priskirti atitinkamą ARW, nustatydamą ARW ribas ir taikydama „intervalų“ arba „slankiosios skalės“ metodą, nepriklausomai nuo to, koks metodas buvo taikomas įvairioms rizikos rodiklių IRS nustatyti.
60. IGS ARW turėtų priskirti ARS taip, kad įstaigas nares būtų galima priskirti prie mažiausio ir didžiausio ARW ir prie įvairių rizikos klasių. Visų pirma, IGS turėtų stengtis nekalibruoti modelio taip, kad beveik visos įstaigos narės, nepaisant jų labai skirtingo rizikos profilio, būtų priskirtos tik prie vienos rizikos klasės (pavyzdžiui, vidutinės rizikos įstaigų rizikos klasės) ir todėl joms būtų priskirtas tas pats ARW. Tačiau tai nereiškia, kad kiekvienu laikotarpiu IGS būtinai turėtų naudoti visą intervalą ir priskirti įstaigas nares prie mažiausių ir didžiausių ARW ribas atitinkančio ARW.

ARW ribos

61. Atsižvelgdamos į įvairių įstaigų narių keliamos rizikos skirtumus, IGS turėtų nustatyti ARW viršutinę ribą „ α “ ir apatinę ribą „ β “.
62. Viršutinė ARW riba „ α “ turėtų būti nuo 150 % iki 200 %.
63. Apatinė ARW riba „ β “ turėtų būti nuo 50 % iki 75 %.
64. IGS gali nustatyti didesnį intervalą, jeigu įrodo, kad 50–200 % intervalas nepakankamai atspindi įstaigų narių verslo modelių ir rizikos profilio skirtumus ir kad dėl to kiltų neatsakingo elgesio rizika dirbtinai į vieną grupę paskiriant labai skirtingų rizikos profilių įstaigas nares.

„Intervalų“ metodo taikymas ARW

65. Jei IGS taiko intervalų metodą, ji turėtų nustatyti konkrečią rizikos klasę (intervalą) atitinkančius ARS intervalus ir nustatyti kiekvieno intervalo ARW pagal šią formulę:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{Intervalas_p - 1}{P - 1}\right)}$$

kur:

P = bendras ARW intervalų skaičius;

p = intervalo skaičius, nuo 1 (mažiausios rizikos intervalas) iki P (didžiausios rizikos intervalas);

β = ARW(1), t. y. pageidaujama 1 intervalo ARW vertė (apatinė riba) ir

α = ARW(N), t. y. pageidaujama P intervalo ARW vertė (viršutinė riba).

66. Intervalų „P“ skaičius turėtų būti proporcingas IGS įstaigų narių skaičiui ir įvairovei. Tačiau IGS turėtų nustatyti bent keturis intervalus „P“. IGS turėtų nustatyti bent vieną intervalą vidutinės rizikos įstaigoms narėms, bent vieną intervalą mažos rizikos narėms ir bent du intervalus didelės rizikos įstaigoms.

„Slankiosios skalės“ metodo taikymas ARW

67. Jei IGS taiko slankiosios skalės metodą, kiekvienai ARS ji turėtų nustatyti atitinkamą ARW pagal šią formulę:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

kur:

įstaigos „I“ ARS gali būti bet kokia vertė nuo 0 iki 100;

$\beta = ARW(0)$, t. y. pageidaujama ARW vertė, kai ARS yra 0 (apatinė riba), ir

$\alpha = ARW(100)$, t. y. pageidaujama ARW vertė, kai ARS yra 100 (viršutinė riba).

68. Pagal šį metodą su ARS susietas ARW eksponentiškai didėja, viršutinė riba yra „ α “, apatinė – „ β “. Jeigu tam tikros įstaigos ARS yra 100 (didžiausios rizikos vertė), atitinkamas rizikos koeficientas bus „ α “ – didžiausias rizikos koeficientas. Panašiai, jeigu ARS yra 0, atitinkamas rizikos koeficientas bus „ β “ – mažiausias rizikos koeficientas.

69. Jeigu IGS įstaigų narių paskirstytoji ARS apima tik dalį, o ne visą ARS intervalą nuo 0 iki 100, IGS gali tai atspindėti nuspręsdama taikyti didesnės nei 0 ARS ribą „ γ “ ir mažesnės už 100 ribą „ δ “. Šiuo atveju ARS, kuri yra mažesnė arba lygi „ γ “, ARW turėtų būti „ β “, o ARS, kuri yra didesnė arba lygi „ δ “, ARW turėtų būti „ α “. Atitinkama išplėstinė formulė yra:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

kur:

$0 < \gamma < \delta < 100$;

γ – apatinė ARS riba, kuri reiškia mažiausią ARW β , o

δ – faktinė viršutinė ARS riba, kuri reiškia didžiausią ARW α .

70. IGS turėtų nustatyti ribas „ γ “ ir „ δ “, kad nė vienos įstaigos narės ARS kalibravimo metu neviršytų „ δ “ arba nebūtų mažesnė už „ γ “.

4.6. Pasirenkamieji apskaičiavimo formulės pakeitimai

71. IGS gali keisti šių gairių 4.1 skirsnyje pateiktą apskaičiavimo formulę, kaip aprašyta toliau.

(i) Minimalus įnašas

72. IGS gali reikalauti, kad įstaigos narės mokėtų minimalų įnašą (MC), nepriklausomai nuo to, kokia yra jų apdraustųjų indėlių suma, taikydama vieną iš šių modifikuotų individualių įnašų apskaičiavimo formulių:

- a. Kai IGS reikalauja, kad įstaigos narės mokėtų rizika pagrįstą įnašą ir dalį savo periodinių įnašų sumos kaip minimalų įnašą:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

kur:

MC= minimalus įnašas, kuris yra vienodas visoms įstaigoms narėms, ir

$$CR_{MC1} = \frac{\text{periodinis tikslinis lygis} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. Kai IGS reikalauja, kad įstaigos narės mokėtų rizika pagrįstą įnašą arba minimalų įnašą, atsižvelgdama į tai, kuris iš jų yra didesnis:

$$C_i = \text{Max} \{MC; (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

kur:

MC= minimalus įnašas, kuris yra vienodas visoms įstaigoms narėms;

x = įstaigų, kurios turėtų mokėti tik minimalų įnašą, skaičius. x nustatymo metodas aprašytas 1 priede;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{periodinis tikslinis lygis} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

ir

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Nustatydamas minimalų įnašą IGS turėtų atsižvelgti į su fiksuotų įnašų nustatymu susijusią neatsakingo elgesio riziką ir į riziką, kad atsirastų kliūčių patekti į bankų paslaugų rinką.

(ii) IGS lėšų naudojimas siekiant užkirsti kelią žlugimui

74. Jeigu valstybė narė leidžia IGS ir kaip IGS oficialiai pripažinti IUS naudoti turimus finansinius išteklius alternatyvioms priemonėms įgyvendinti siekiant užkirsti kelią kredito įstaigos žlugimui,

IGS į savo rizika grindžiamą apskaičiavimą, paremtą bendra įstaigos rizikos pozicija, gali įtraukti papildomą rodiklį. Šiuo atveju IGS turėtų taikyti šią modifikuotą apskaičiavimo formulę:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

kur:

$TREA_i$ = įstaigos „i“ bendra rizikos pozicijos suma ir

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Prieš IGS leidžiant įtraukti tokį papildomą rodiklį, kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, tvirtindamos apskaičiavimo metodą turėtų įvertinti, ar jo įtraukimas proporcingas rizikai, kad siekiant užkirsti kelią įstaigų žlugimui gali prireikti didesnės nei apdraustųjų indėlių užtikrinimo sumos.

(iii) *Kaupiamasis įnašų metodas*

76. Jeigu kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, vietoj srautu grindžiamo įnašų metodo IGS leidžia taikyti kaupiamąjį įnašų metodą, IGS vietoj 14 dalyje aprašytos apskaičiavimo formulės turėtų taikyti šią formulę:

$$C_i = CR_{kaupiamoji} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{grynosios ankstesnių laikotarpių } C_i$$

kur:

$CR_{kaupiamoji}$ = kaupiamojo įnašo norma (konkrečiu laikotarpiu vienoda visoms įstaigoms narėms)

$\sum \text{grynosios ankstesnių laikotarpių } C_i$ = įstaigos narės „i“ ankstesnių laikotarpių įnašų suma, atėmus visus patikslinimus.

77. $CR_{kaupiamoji}$ apskaičiuoti IGS turėtų taikyti 15 dalyje nurodytą formulę, bet 16 dalyje nurodytą formulę pakeisti taip, kad vardiklis būtų bent lygus 1:

(minimalus) periodinis tikslinis lygis =

(minimalus) esamo laikotarpio tikslinis lygis pagal kaupimo principą =

$\frac{\text{minimalus tikslinis lygis} - \text{tinkami turimi finansiniai ištekliai (TTFI)}}{\text{likęs laikotarpių skaičius, kol bus pasiektas minimalus tikslinis lygis}} + \text{TTFI}$
pagal IGSD 10 straipsnio (2 dalį)

78. Visų IGS bankų narių n ankstesnių laikotarpių grynyjū įnašų suma turėtų būti lygi indėlių garantijų sistemos TTFI:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{grynosios visų ankstesnių laikotarpių } C_i = \text{TTFI}$$

79. IGS turėtų nustatyti įstaigos narės „i“ ankstesnių įnašų sumą už visus ankstesnius laikotarpius arba už atitinkamą laikotarpį, kurio visų įstaigų narių ankstesnius įnašus IGS gali nustatyti, arba pagal tinkamą pakaitinį rodiklį, atitinkantį ankstesnius įstaigos narės „i“ įnašus. Iš šios kiekvienos įstaigos narės „i“ ankstesnių įnašų sumos IGS turėtų atimti koregavimus, atliktus, pavyzdžiui, dėl IGS intervencijos arba lėšų susigrąžinimo, kad būtų laikomasi 78 dalies nuostatų.
80. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, gali reikalauti, kad IGS 76 dalyje nurodytoje formulėje ARW_i ir CD_i pakeistų ARW_i (įvertintu) vidurkiu ir ARW_i (įvertintu) vidurkiu už kelis laikotarpius. Jei to reikalaujama, IGS turėtų pasirinkti laikotarpius, kurių vidurkis bus imamas, siekdama išvengti didelių įstaigų narių įnašų svyravimų. Šis reikalavimas neatleidžia IGS nuo pareigos pasiekti minimalų tikslinį lygį iki IGSD 10 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje pastraipose nustatytų terminų.

4.7. Apskaičiavimo metodo kalibravimas ir reguliari peržiūra

81. IGS turėtų kalibruoti apskaičiavimo metodą remdamasi ekspertų vertinimu ir atsižvelgdama į nacionalinio bankų sektoriaus ypatumus ir įstaigų narių skirtumus. Apskaičiavimo metodo kalibravimas apima:
- rizikos rodiklių parinkimą;
  - rizikos rodiklių vertinimą;
  - IRS viršutinę ir apatinę ribas;
  - IRS apskaičiavimo metodą;
  - ARW ribas;
  - ARW apskaičiavimo metodą;
  - apskaičiavimo formulės pasirenkamųjų pakeitimų taikymą.
82. Apskaičiuodama kiekvienos įstaigos narės įnašą, taigi ir kalibruodama apskaičiavimo metodą, IGS turėtų atsižvelgti į dėl nario dalyvavimo padidėjusius IGS įsipareigojimus, susijusius su:
- IGS intervencijos tikimybe;
  - galimais grynaisiais nuostoliais dėl IGS intervencijos atskaičius galimus susigrąžinimus iš žlugusios įstaigos turto.
83. Su apskaičiavimo metodu susijusias paskatas IGS turėtų suderinti su rizikos ribojimo reikalavimais.
84. IGS turėtų atsižvelgti į nacionalinę apskaitos ir ataskaitų teikimo praktiką.

85. IGS turėtų taip kalibruoti visus apskaičiavimo metodo elementus, kad jie derėtų su atitinkamais istoriniais duomenimis. Šiuo tikslu istoriniai duomenys gali būti: i) duomenys apie įstaigų žlugimą, IGS intervencijas, pertvarkymo veiksmus arba veiksmus, kurių ėmėsi kitos valdžios institucijos, kad užkirstų kelią įstaigos žlugimui ir ii) duomenys apie grynuosius nuostolius arba duomenys apie IGS atsigavimą po tokių įvykių.
86. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, turėtų reguliariai – bent kas 5 metus ir prieš reguliarią kas 5 metus atliekamą šių gairių peržiūrą – taikant apskaičiavimo metodą gautus rezultatus palyginti su atitinkamais savo rizikos vertinimo, pavyzdžiui, atliekamo pagal SREP, lyginamaisiais rodikliais. Šis palyginimas turėtų būti išsamus. Kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija, EBI turėtų pateikti šio išsamaus palyginimo rezultatus ir pastebėtus neatitikimus.
87. Bent kas 5 metus ir po reguliarios kas 5 metus atliekamos šių gairių peržiūros IGS turėtų peržiūrėti ir prireikus perkalibruoti visus apskaičiavimo metodo elementus, siekdama užtikrinti, kad apskaičiavimo metodas būtų pakankamai jautrus rizikai ir kad jis leistų pakankamai tiksliai atskirti IGS įstaigų narių riziką. Įvykus duomenų teikimo, reguliavimo ar institucinių pokyčių, turėtų būti tikrinamas modelio veiksmingumas.

4.8. Įnašų atnaujinimas arba koregavimas

88. Jeigu IGS turi koreguoti įstaigų narių jau sumokėtus periodinius įnašus, pavyzdžiui, kai ištaisius apskaitos klaidas pasikeičia įstaigų narių rodikliai, ji turėtų ne grąžinti sumokėtą ir reikalauti pakoreguoto įnašo, o šį koregavimą vykdyti nustatydamą kito laikotarpio periodinį įnašą.

4.9. Duomenų rinkimas

89. IGS turėtų turėti deramas sistemas, kad galėtų surinkti visą informaciją, reikalingą kiekvienos įstaigos narės įnašams apskaičiuoti. Jeigu IGS nerenka informacijos tiesiogiai iš įstaigų narių, o naudojami kompetentingos arba paskirtos valdžios institucijos teikiama informacija, turėtų galioti atitinkamos teisės aktų nuostatos arba tvarka, kad įnašams administruoti IGS reikalinga informacija būtų surenkama ir perduodama laiku.
90. Apskaičiuodama įnašus IGS turėtų naudoti jau turimą informaciją arba informaciją, kurią įstaigos narės teikia kompetentingoms valdžios institucijoms vykdydamos savo duomenų teikimo prievoles. IGS turėtų siekti pusiausvyros – reikalaujama įnašams apskaičiuoti būtinos informacijos iš įstaigų narių nereikalauti nepagrįstai daug informacijos.
91. IGS turėtų reikalauti duomenų, kurie nėra reguliariai teikiami, tik tuomet, jeigu tokie duomenys yra būtini įstaigų narių IGS keliamai rizikai nustatyti.

4.10. Skaidrumas ir duomenų konfidencialumas

92. IGS turėtų viešai paskelbti bent apskaičiavimo metodo aprašymą ir apskaičiavimo formulės parametrus, įskaitant rizikos rodiklius, bet nebūtinai jų atitinkamus koeficientus.
93. Konkrečios įstaigos narės rizikos klasifikavimo rezultatą ir atskirus duomenis IGS turėtų atskleisti tai įstaigai, o ne viešai.
94. IGS turėtų saugoti įnašams apskaičiuoti naudojamos viešai neskelbiamos informacijos konfidencialumą.

4.11. Apskaičiavimo metodo tvirtinimas

95. Prieš pradėdama taikyti apskaičiavimo metodą IGS turėtų gauti su paskirta valdžios institucija bendradarbiaujančios kompetentingos valdžios institucijos patvirtinimą. IGS turėtų gauti naują su paskirta valdžios institucija bendradarbiaujančios kompetentingos valdžios institucijos patvirtinimą tokiu dažnumu, kokį kompetentinga ir paskirta valdžios institucijos laiko tinkamu, ir bet kuriuo atveju prieš pradėdama taikyti iš esmės pakeistą apskaičiavimo metodą. IGS turėtų kasmet pranešti kompetentingai institucijai ir paskirtajai institucijai apie neesminius apskaičiavimo metodo pakeitimus.

1 priedas. „x“ nustatymo metodas minimaliems įnašams apskaičiuoti

---

1. Tai metodas, pagal kurį nustatomas „x“ minimalaus įnašo normai apskaičiuoti pagal 72 dalies b punktą.
2. Pirma, IGS turėtų išrikiuoti visas įstaigas nars didėjančia tvarka pagal jų ARW ir apdraustųjų indėlių sandaugos $ARW_i * CD_i$ rezultata. Įstaigos vietą žymi indeksas „r“. Įstaigos narės, kurios $ARW_i * CD_i$ rezultatas mažiausias, $r=1$, o įstaigos, kurios $ARW_i * CD_i$ rezultatas didžiausias, $r=n$.
3. Antra, IGS turėtų atskirai apskaičiuoti kiekvienos įstaigos narės tarpinį įnašą $tarpinisC_r$ pagal šią formulę:

$$tarpinisC_r = \frac{\text{periodinis tikslinis lygis} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Trečia, IGS turėtų palyginti kiekvienos įstaigos narės $tarpinįC_r$ su minimaliu įnašu MC. Tada ji turėtų apskaičiuoti įstaigų, kurios turėtų mokėti tik minimalų įnašą MC, t. y. kurių $tarpinisC_r \leq MC$, skaičių „x“.
5. Ketvirta, IGS turėtų naudoti nustatytąjį minimalų įnašą mokačių įstaigų skaičių „x“ atlikdama skaičiavimus pagal 72 dalies b punkte pateiktas formules.